

Pa. 3. a pplicio q' uno Sdenada fue esta. No fher' attristis, sed el
dicho q' es substantia' ad h'z post' ce' ex foliis m'ribus n'e: Resp.
sapit f' Telagran? Et post' c' alia' videntim errori p'p'imeat', iteo
rebutat':

doctor magno, y fin d'enav la doctrina spiritus] omnes al segundis nos
debet tener el tal profetas, et quod substantiam astus sin special auxi-
lio de dios, y teny qd que del ypponez los sacramentos al
concedo per alto esto ~~co~~demain. Siquis dixit, et quod a el pfo
sito de nra mas beata, a suyo frai martin de la lema, es expresa
spiritus de frai Domingo de soto. 2º de natura. & gosa. ad fines. c. 15.
14. Et in qd. d. 17. q. 2. art. 5. dico (ans. in relect. de pmi. part.
5. fol. 12r. In la mprese. In la mprese del anno año de 1550.
adde admittit attributum ex amore nati dei sup ora, qd es bonis mo-
ribus quo ad substantiam astus; Et ppendet in tam partem ut
dicat tam cu pcamerito baptimi dat ueritatem et sufficiencia
dispositione ut aperiat grā. itaqz tanguntur manifestu ab omnibus
scelus supponit tam de pfo, an no satis sit ut ~~for~~
~~in~~ ~~tem~~ accidente sacra metu a feruere grā, dubitat et ppen-
det in partem affirmante. ~~Dicere~~ est tambien ex pfo
spiritus de sive. q. 1. de cōtritione. poterit ser sine speciali auxi-
lio dei. Nescio lo reprehende soto qd de demas, mas pto En-
parecer ducimur ~~in~~ in scoto ser sufficiente dis profetas ut cōfervar
grā ante qua dicitur et fiat signales. Samisma es de scoto y
de los Nominales. Neqz ~~me~~ reprehendit soto a statuibus 2. qd.
quod id aperiat, sed quod aperiat de loco de peccatis. qd de Eliach
ex pnis nali bus, et continuatur usqz ad celi tempus. In luctu qd ad cer-
ti gradus intensioris et dispositione sufficiente ad quam nro et sup
dil. vid. lib. 6. c. 3. admittit in huiusmodi et in pfectu sepe
astu quo in genere volunt deo in omnibus placere et in nullo dis pli-
cere et quid statunt, qd ignorantia non excusat ab errori-
bus in quibus sunt, aut de astu eos non iustificari. quare pcal
dubio legi timet, ~~negligit~~ civibus natura actu quo quis in ge-
re dolet de peccatis que in deo comisit, et a statu em amplius non offendere
mortaliiter, qd uno et quo quasi habitu liber ~~est~~ pfectu pavens relinqueret
peccatum. Et errorem in quo est ignorantia imbecili, si de cōfaveret,
qz id ei faciat deo de plicere. Dura. Preceve aperit est in ea
solia est credet, posse hominem iuribus non habere profita non qd amplius
peccandi mortaliter. Cu. n. ipse de scoto ~~affirmat~~ posse hominem
negligere, nullas sine auxilio signali servare et longu sentimus ora nostra
abstinere qd ab omni peccato mortali, et a factori affirmabunt, posse in
genere statuere non peccare amplius mortaliter. At hoc primū illud error sit,
in secundo in quo legem in difficultas, et in quo cōfervi theologi dñe
nunt, non errant, et iam nūc p amplius ostendentes. Deniqz si gregorius d.
apost. ex cōfamus, qui tanta omnia doctorum sentiam affirmant, nomine sine
auxilio speciali dei non posse efficere spes illa boni morale, ~~et~~ ~~et~~ ~~et~~ ~~et~~
et fuit ex cōfervi credo nullus reperietur qui nos huc sentia ostendat. Ima
finis neqz gregorius neqz apostolus quid nos dicimus negabunt, sed solum aperient
nō posse vita fieri sine speciali auxilio dei et non carcat circumstantia aliqua pfectu
qd desiderat et pbus boni mortaliter

y para q' diga loq' sentis acerca de las fuentes del libre albedrio para
 maneras desta materia, como el libro tenga los fines ultimo, uno
 mal, y otro sobrenal, y los medios para el fin sobrenal sean sobre
 nulos, y para el natural nulos. En el libro albedrio primera mente
 nras fuentes para por si solo y darles obra q' sea p' provocar a el fin
 sobrenal, m' q' sea difusas bastante para q' el libro n'al, como
 se q'ra o algunos de los habitos de las nras fuentes preslogales, mas para
 qual quiera de las obras tiene nesecidad de auxiliis sobre n'al q' sean
 elevadas a ser sobre n'al. Y como en la scriptura sagrada y en ciertos
 regulares sit jeron de dextribus nostris quo tenemus media just ad fine sup
 nalem, y de la misma manera de ordinarios habemus los sacerdos,
 forme alas scripturas hablen los Santos, y no de ellos, en quanto los
 puramente nulos, y medio para la felicidad n'al q' no es speculative,
 se aqui viene q' en las scripturas y en ciertos se dice algunas de nras
 obras puden de auxiliis o de sobre n'al de dios, asy de entender de los q'
 son medios para el fin sobre n'al, y nadas puras nulas y fortinadas de la
 mente a el fin n'al. Y entre dros muchos lugares de d'los q' para esto
 se p'ndia alegar, asy toda a entender claro el cual. Arrau. can. 7. Idu' ait. Si
 quis p' me uigore' boni' alegans, quid ad salutem p' mea nre elevare, cogitare q'.
 Y asy lo nota ali Mirada Insuperma, Impedendo el parecer de algunos
 theologos modernos q' inter p'ca' se negantes lugares del caro p' un
 n'sol de dios en el qual nse pude ha p'rnada, a juntando. Magis
 legitimu' q', Et hic n' negentes d' seva nre p'p'la q' fieri sine particulari auxi
 lii gra' q' se que p' mea ad salutem nre elevare. Y El cantic. vnde. Iesu. 6.
 can. i. No nego' d'los buenas m'valides, q' p'blas nras nre e' le
 gis doctrina frant, antes da a entender p'der aellas, mas nego a la
 les obras ser bastantes para Justificare cora' deo absq' divina p' Iesu'
 Christi' gra'. Y en E can. 7. ita definit. Siquis diligenter sine pre
 numente sp'us sancti inspiratione, atq' d'is ad interior, homini' credere,
 sperare, diligere, aut penitente p'p'le sicut p'p'let ut si Justifica
 tio'is gra' e'f'evatur. Anatoliana sit. Nob' addendo verba illa,
 sicut d'borante. Et si Justificati'is gra' e'f'evatur, ap' h' p'ime docuit,
 illa spera' et experci'i p'p'le absq' auxiliis speciali' deu' intra limi' teq'
 d'p'ru' p'ure n'al', atq', et doctores scolastic' p'f'li' p'f'li' amittunt
 a'lo q'ntu', quod substantiam adhuc. si q' sit jeron de dextribus nostris
 que, modo explicato, ad salutem nre elevare p' met, illa nullo modo fieri p'p'bet
 sine p'venciente gra' q' atq' auxiliis p'p'li' n'al' sp'us sancti ad ea quatenus
 sup' n'al' sent n'exp'citable & m'rente; requiriatur in in flatus n'st' libet
 ad illa quo quasi a' tentimus m'st'ionis et auxiliis divino. Si n' sit jeron
 de dextribus nostris p'p'li' m'valides, q' p'ure n'al'bus, ea n'ribus nre
 d'c'urso q' solo d'c'urso n'ri'p'li' uolemos experci'e todo esto es doctrina
 n'exp'cita de fra' mino de Soto. i. de Natur. & gra'. c. 21. st
 22. Ad' de largo q' sigue y traeua todo esto, y p'q' n' pretendio tra
 tallo, mas solo tocallo para q' destra materia, remitome acerca de



tu sit exemplu' quod h' n' lass' sperari. Sicut collectio' facta ac homi
n' integr' frumenti debili atq' in firmo homo n' raro & in legre homi
in robusto hoc in parte sperari solent; qm' sicut homo debilis & in fir-
miss' n' potest ora, que sanus & robustus potest sed aliqua; ita huma-
na lass' n' potest p' long' tempus servare ora m'data, sed aliqua
immo & singula q' de o'currit in particula' q' n' non quod off-
ocurrit, sed n' collectio' loci q' ita o'currit. Hoc n' integr' ho-
mo debilis potest in speratione, Et omnis debilis, impotens q' redatur ad
tempus sperando. Continu' d' speratione, q' quando sperando p' sp's ac u'c' insu-
mat, q' ea de causa plus potest & sistere sangu' ac robustus quo debilis
& in firmus; at h' n' lass' tanta' abest. Et servando m'data a'c'ne
sperando debilis reddit' ad alterius m'data servandu'.
It in dies robustor' ac potenter fiat acquisitione ipsa habitu', mar-
me cu' se servat' hec malator' & continuo bonae speratione, n' im-
pediat ~~s'ceptio'~~ cessatione ab speracionibus, sumptu' q' cibi & p'fundus
ac somni & honestas recreations, q' tunc u'c' n' u'c' re-
tentur. ~~h' n' lass'~~ h' n' lass' n' obid' p'fect' long' tempore ser-
vare m'data, q' de speratione ipsa impotens ad id alterius p'cedet
fiat ~~s'ceptio'~~, alterius q' cred' n' possit, aut q'd e'nat lib'itate, in eo
ne estimatione ipsa minima' libertas ad alterius p'cedendum' qui po-
tius in dies potenter fiat, p' tuis q' n' s'ceptio' p'fect' libertate in te
mi' lib'itate. sed q' d' spe'ciata fragilitate, m'lesia, & difficultate
s'cepto', un'cendis tentacionibus, Et s'cepto' ab neganti p'fici' de'cide-
ris, atq' ad impotens p'fici' p'fici', f'ci' nequeat. Et longo aliquo tempore
n' haec vel illa parte illius ~~ad~~ ~~ad~~ in haec vel illa
ocasione, tentatione aut difficultate, in adimplendo hoc vel illi p'cepto
sua lib'itate atq' sp'le n' faciat, Et o'c' n' potest, cu' p'ficit, si u'c'let,
n' faciat. Itaq' h' datur tanta' tempus in quo cu' p'ficit n' faciat
potest n' faciat, & in quo cu' q' maiori n' possit; n' faciat in quo possit n' possit
n' faciat, & in quo cu' q' minori possit; sed p' qualitate occasionis
& difficultatis que plus o'currit non tempore quo alio, & que plus non oce-
runt quo alterius spe'ciata q' alio; cum am' tantu' & car'ribus, quo maius est
tempus in quo haec o'currit, & o' difficultas est h'co illi tempore quod est
quoniam vel in principio vel in medio vel in fine sub die funditio'ne
sua lib'itate faciat ac p'ficit, non q' u'c' p'ficit, alio & ai-
ca midiu', & alio u'c' p'ficit faciat, ad quod cu' q' tam' infans p'ue-
nit sine p'ficio, tam p'ficio est p'ficio n' faciat faciat, si u'c'let, qua
p'ficio erat a' principio in quo inf'fici'le evit aliqua' sua lib'itate n' fac-
cubere

operandū quā si ab eo tentorū punitio incipet bene sperari adimplē
 regi p̄cepta, r̄mō p̄tentior p̄ p̄dēstabilitate quā c̄ Savat
 & quibus omnibus tact, h̄c m̄nē c̄ fōto c̄ unū suū generali dei nō posse
 implere p̄ lōgo tempore p̄cepta ora que in illis — servanda
 currit, nō impediē quo minus isto dās statutū nō tribueret illi maius
 audaciam, p̄met h̄c ḡfessione ipsa p̄cepta; q̄n̄ q̄uidem
 semper est spontanea & libera trans ḡfessio, q̄n̄ fit m̄ s̄m̄ q̄lari; tamen
 q̄t c̄dētance omnes requisiſtas ad p̄ceptū, q̄t qua p̄p̄fit oīfīne vita
 besuūs uelle, sungs culpe nō uitat, habet q̄t c̄dētance requisiſtas
 & aliquid sit p̄ceptū ac q̄t inde habet p̄dictio, omnes requisiſtas et
 sit p̄ceptū supre — debilitas que est in liberis arbitriis post lat̄ fū
 mōrē, p̄ventia, atq̄t in p̄sibilitatis ex officiata, c̄m̄plēta, lōgo tempore
 & in p̄cepta, c̄t p̄cepta, c̄t p̄cepta nō fōtu remati sed et mortali,
 integrā relinquit libertate' avulsi. ~~Examine cuius q̄t obiecti arguitur~~
 cu fōto c̄ unū suū generali ad formacione cuius q̄t obiecti, quod sub p̄c
 eptū — cadat, ~~atq̄t fōtū a liberū arbitriū p̄petit faciat~~ ad difficulta,
 tē alijū maiorū vel minorū & qualitate obiecti c̄cūmstantiā c̄cūm
 tē fōtū id q̄t sine p̄ceptū illud obligat sub culpa mortali sine subveni
 ali, tamet si agris atq̄t difficiulis ~~atq̄t~~ singula p̄petit faciat
 libere potest singula p̄petit faciat quā ante peccati. Nōq̄ credo op̄et
 tūtū affirmare ad aliquid in singulari q̄d c̄dat sub p̄ceptū nō ee liberta
 tē p̄petit faciat ad quod erit ante peccati, q̄t nō p̄petit amīḡtē
 libertas, quod c̄ alia negant. T̄enent h̄ic doctrinæ de fōntiōne ipsa
 Ecclesiæ. ~~Ex. n.~~ Ecclesiæ de finit, nullū, m̄sua domina nō h̄a, utare p̄ceptū
 ora peccata uenialia; nihil aut p̄petit ad peccati sine mortale sine ueniale
 nisi q̄d fit libertas sit ad illud uitandum; fit nō Ecclesiæ censat cu liesta
 te ad omnia que cedit sub p̄ceptū et sub culpa ueniali, imposibile c̄cūm
 re ora peccata uenialia. ~~Ex. item Ecclesiæ de final. iustificatiū sine sp̄le~~
 ciū aūḡlio dei nō posse dei p̄ seruare in accepta ueritātē & q̄n̄; q̄n̄
 aut nō amittat m̄si ad peccati mortale, quod c̄ negat, m̄si q̄d fit ad libe
 ras ad illud uitandum, fit nō Ecclesiæ censat, homine cu fōto c̄ unū
 generali ita nō posse dum uitare omne peccati, nō m̄tulominus libertas sit
 ad singula uitandum cu fōto c̄ unū suū generali, et ob id peccati amittat
 gram quod cu singula poterit uitare aliquod nō uitandum. Et si
 idem q̄d dī homine cu fōto c̄ unū suū generali nō posse dum seruare ora
 p̄cepta. ~~Ex. item merito doctores omnes c̄cedunt, homine p̄petit lōper~~
 p̄vīmōrū p̄ventia, cu fōto c̄ unū suū generali in plebe posse singula
 p̄cepta que iuris sunt nōlī, q̄d cu q̄t in particulari occurserunt m̄
 blenda, nō tñ p̄ lōgo tempus ora.

Logie adictio de obſervatione m̄tator. Se adeūtendes de in r̄mēndis
 gradibus tentationibus & difficultatibus ~~q̄t~~ quas neſtrām̄ fit uincere
 ad fōntē p̄cepta, et si ad uinculum̄ fit mortem subire. quo. n. tenta
 tiones & difficultates gradiores & frequentiores sunt, eo minus tempus ostendit
 du ēt in quis fōto, cu fōto c̄ unū suū generali dei, sine aliis speciis ~~supponit~~ in
 p̄tendit ~~supponit~~ atq̄t impleri p̄cepta, nōqua h̄a negandū estia quid in quo
 cu q̄t instanti ad fōtē libertas ad eis nō c̄ tentiōnē abq̄t ad implendū p̄cepta



negandi negoti

aq[ue]s imple[re]tione auocat, atq[ue] ad e[st]o quod in libero arbitriu[st] et a p[ro]p[ter]o
S[ecundu]m generali sit facultas i[n]fusio[n]e v[er]o i[n]fusione ad eis re[st]ituendu[m] et off[er]endu[m]
~~deinde fructu~~ in q[uo]d cu[m] off[er]e in fante atq[ue] ad adm[itt]endu[m] plenar[um] possit
cepta que h[ab]et implenda occurrit. Neq[ue] doctores qui de hac relaxentur
alii uult, unde Sotus i. de n[atu]r[ae] et gratia loco citato, qui in multa ad uniu[er]sitas
graves tentationes et difficultates necessariu[m] e[st] auxiliu[m] dei speciale,
plim[us] docet i[n] g[ra]m[mat]ica homine possit nam latifa in quo[m]q[ue] instanti
et in quo[m]q[ue] lucis in solo i[n]fuso generali dei posse implere quod cu[m]q[ue]
precepisti quod luci implendi oportent, n[on] h[ab]ent. Neq[ue] h[ab]et q[ui]ta,
vel ex scriptis, vel ex operis ad ducet, quid h[ab]et doct[or]i in re
pugnet. Et quod da[re] loca Ang. manifeste intelligunt de iusticia tentatio-
ni, ita ut p[ro]p[ter]a retributione uite elevata meritoria sint, ut Sotus satis ostens[er]
dit: talis n[on] iusticia sine dono gradi se negat, quod in Pelagianni est haec quod
disputat Ang. intendebant. Quod aut ista necessaria dicendum sit agnoscit
et summi apostoli q[ui] laicos curas admittunt si, ut doctores
admittunt, postquam in hoc cu[m]q[ue] p[ro]p[ter]o i[n]fusione servare quod
cu[m]q[ue] precepisti iuris n[on] h[ab]et h[ab]ere occasio[n]em, q[ui]l[ic]et in re tentationes omnes
et difficultates qua[m] h[ab]ent graues / quas ad illud servandu[m] necessariu[m] et uni-
cere, alias neq[ue] precepisti illud poterimus h[ab]ere. 2. q[ui] q[ui] doctores
affirmant aduincendas graves tentationes necessariu[m] e[st] auxiliu[m] particulari,
intelligunt ne illis suuu[er]ba[m]as atq[ue] incedamus in peccati. Si tamen tali auxiliu[m]
particulari i[n] solo i[n]fuso generali illis suuu[er]bamus, incedamus in peccati,
implicat aut contradictione e[st] tunc penitus sine libertate et facultate illas
uincere, q[ui] i[n] solo i[n]fuso generali q[ui] illis suuu[er]bamus in seruando, tamen
vincere q[ui] supponit sine illis auxiliis i[n] solo cu[m] cur suu[er]ba[m] generali posse pecca-
re illis suuu[er]bendo; cum obviatio nem implicet nos pacare illis suuu[er]bendo sine
libertate et facultate ad illas superuadere qua[m] do illis suuu[er]bimus, fit ut sen-
tentia illorum sit nos cu[m] solo i[n]fuso generali posse illas superuare qua[m] do
illis suuu[er]bimus; neq[ue] intendant necessariu[m] e[st] auxiliu[m] particulari ad illis
in quo[m]q[ue] instanti n[on] e[st] sentienda, sed ad h[ab]ere aliquo tempore p[re]se-
nandum sine peccato, maiori vel minori p[er] grauiores et frequentiores
fuerint tentationes attentis simul alij etiam tentijs escurrentibus.
3. finge donu[m] n[on] adfarr[er]e homini bus amilia particulari sed solo
et curvere cu[m] illis i[n]fuso generali, uno et solo cu[m] dicitur illis ad finem rationem
et felicitatem morale ac speciationem rationem. Aut q[ui] homo q[ui]t[em] cui mors iuste
imminet nisi e[st] sentire in adulterio, in malitia, aut homicidio in mortem in iusta
alterius, posset n[on] e[st] sentire, aut n[on] posset n[on] e[st] sentire, si deus n[on] e[st]
sentire; q[ui] potest cu[m] solo i[n]fuso generali, amplius morsum ne p[er]pet[er]et et uollet
honestu[m], atq[ue] ad eos potest superuare grauijime tentationes et difficultates p[er]
aut obsecratione honeste a legi n[on], quid p[er] breve intendimus; q[ui] qui dem
nisi p[er]pet[er]at potest mortem in minorem refutat in illa flagitio[n]e n[on] aje-
huet. quis aut audiat dicens n[on] potest, neq[ue] ad breue tempus
resistere) grauijime illi difficultatis et flagitio[n]e honeste mortem, sed nequa-
rio e[st] sentire illis flagitijs atq[ue] ad eos nulla culpa[m] smittere illis cu[m] en-
tiendo, q[ui] qui dem n[on] est liberitas ad n[on] e[st] sentienda, neq[ue] cultus est
sentire. Sp[iritu]s autem de loco h[ab]et. 3. 8th. ^{h[ab]et tota corpor} iustitia i[n]fuso generali
ricuia ipsa liberis arbitriu[m], q[ui] atq[ue] exemplar[m] multorum, et insi-
debi, qui p[ro]bono honesto, mortem obsecravit, grauijimes q[ui] difficultates
superuarent, quos credimus off[er]e auxiliis super natu[m] nomine suu[er]ba[m] traditur.

Et plane respicitur quoniam modi doctrina doceret, ut pote ex parte
ventris & huius ministrati cui fides non adiret faher, Schwaram. q. d.
omnes iures habent liberum arbitrium post peccatum, quas habebat sic de
bet est in iure iuribus atque ad finem in iure naturalem, omnibus carceris macula
peccati: q. quidem p. p. peccatum primorum parentum est. Iesu est na
tura in gratiis, non in malis. qui aut fieri si quaevis homi
ne talis non efficitur a deo ad finem, ut possit non in tentiis peccati
argumenti non posset non consentire. Et non de virtutis in qua
distamini vestro. Non nisi indicaret in flagitia & talia qui tunc minime
est sentiendus, sed mors propter est p. severa. s. & clausus
et munis ihesu regis, soli dei negotiis pote voluntate ad apensem. q. qua
tu' a' q' tentationes erescant & difficultates, libera manu voluntas ut cito
ne posse apensem circa id quod videtur a malo, ac p'inde in quo a' q' mi
tanti et obstat a' sentit, potest p. a' tentare resistere q' tentationibus &
difficultatibus licet magnis. o. post peccatum libertas arbitrii illa
remansit, ita definita est in dictis straus. cans. i. & ita docent
sancti & alii, q' nullus est liberum in particulari, in ea quod non manet
et libertas post peccatum in sensu generali dei, tamen si liberum
ipsum arbitrium retinens ista latitudine libertatis extensio spawa
tione strictrorum quae habebat ante peccatum, sebilius manifestat ad fin
itam libere amplectendum aut recipiendum.

st. uero ex his ad rem p. f. sita' ~~rem~~ decenniamus. Nam in fidei
et uia comune lodogriu*m* est affirmare, nomine, nomine ad
euadendas penas eternas vita² p. alia na² sequela², aut simul et
q² peccata mortalia tanta pere offendit deum, quam sicut est in se
et ergo iste beneficia acceptit, nō posse habere p. postea in genere
amplius nō peccandi mortaliter, ut super reliquias, sed et q² oportet
periculum ipsa² qua qui uis in te ipso experitur in probestate sua
ex illicet, aut ex illicet tale² alio, decernens ad uitandum tam in gen-
eris ieiunia. Ut bona et sequenda amplius nō peccare mortaliter
alios. Post difficultate² nō potest. dicitur. qpt² difficultate²
talis alios nō potest. Et quis nō potest, in abstinentia strictiori, scilicet nō
atq² difficultate², p. ce² diff. suffici in tali alio Eli-
cendo, longe q² maioremce in uo² abstinentia in aliquo ieiuni² peccato
alio q² uult gravissima tentatio aut periculum mortis i² ad
quere in ostensori sit time p. cu² solo deus in generali posse nō cu-
sentire, alioz in abstinentia nō peccaret. plane p. cu² deum in curia
Elicere potest talium alio. P. iste ea potest Lutheranus in solo curia
generali abstinenti mysteriis trinitatis in carnationis, duobus is nō. Et
alijs multis que sunt supra isti huius m² nō, scilicet abstinentia, et do-
res omnes admittunt istas fidem circa de cuncta omnia sup nō et ex
dentali come² ronit astus m² uora nales fidei quod substantiam astus circa
strictiora sup nō et excedentia lumen ronit Elicere solo cu² curia generali; cu-
bi in abstinentia talibus strictis ronit fidei to suadentis sit nō midica diffi-
cultas: q² p. leviter ho² ad euadendu² penas in ferni ad sequendum uelut

similis p[ro]f[essione] d[omi]ni deo[rum] eliceret. 1. cu[m] p[ro]positu[m] suu[m] suu[m] generali
est in genere amplius ne p[ro]cessu[m] mortaliter, quod uoces tam cito
mus q[uod] r[ati]on[i] & luminiu[m] na[ti]vitate. Dicit p[re]terea. Propositiu[m]
in genere, quod d[omi]n[u]s vel atritus in cludit, debet e[st] p[ro]positu[m] efficax
amplius ne p[ro]cessu[m] mortaliter. Sicut autem p[ro]positu[m] in efficacia ee p[ro]positu[m] solo
co[n]tra suu[m] generali, p[ro]positu[m] efficax, neq[ue] quod substantia[re] actus potest ee
sine auxiliis deo[rum] speciali. Hoc est fundamen[t]um quod mouet eos qui no[n]
bis aduersantur, ut quis in solitudo certa te habere uictoria. Autem q[uod] p[ro]positu[m]
in ipso se s[ecundu]m sentia, 2. quod. 1. de n[ost]ra g[ra]tia. c. 22. dicit quod cui fida d[omi]ni
mplex p[ro]positu[m] ora p[re]cepta & oratione & oratione in solo co[n]tra suu[m] generali,
poterat cu[m] fide co[n]tra unico alio se et ora responde in sua uera reservu[m] in deo.
At h[oc] non me laasse, ut cu[m] co[n]tra suu[m] generali non potest deo[rum] servare ora p[re]cepta, ita
neq[ue] omnis actus mortaliter potest uera reservu[m] in deo, neq[ue] sine speciali auxilio
deo[rum] non potest non incidere in culpa que sit actua diuina amicitia. Et in febris
deo[rum] modo repetit, cu[m] fide co[n]tra non s[ecundu]m p[ro]positu[m] legitime reservu[m] ora in deo. Et
recutitur certissimum est. Dicit, non in illis, sed in nostra eccl[esi]a, ut potest ex ijs
que apostolice docet. 2. de n[ost]ra g[ra]tia. It in q[uod] locis citatis. quod aut
1. de n[ost]ra g[ra]tia illis iuribus intendit, soli est, hominem non laasse in solo
co[n]tra suu[m] generali non posse habere actus quo statuat diligere deo[rum] sup ora ut
laasse servando ora p[re]cepta, ad hunc sensu[m] non p[ro]p[ter]ea & legitimi-
tina, quod sperare ora impliat, ut potest deo[rum] in h[abitu]l, hoc autem ut ostendit
ex propria dictu[m] potest nihil ad rem de qua modo agimus. P[re]terea quod
datus in loco affirmat luna in dicit. Neq[ue] in ratis attendit ipse. n. c. 5. fidebatur
hominem non laasse deo[rum] auxiliis deo[rum] signis particulari ad fidelitatem
quo se de sua ora in genere ad deo[rum] respectu p[ro]p[ter]ea diligere uenit sup ora, ut
vel instanti sp[iritu] s[ecundu]m 30 ad m[odum] iustificetur, neq[ue] q[uod] dicitur. At hoc s[ecundu]m p[ro]positu[m]
diligere deo[rum] sup ora, vel potest dilendo de peccatis actualibus. Et hoc
h[abitu]l deo[rum] amplius mortaliter non offendere similes iustificetur. Et p[ro]p[ter]ea
et p[ro]p[ter]ea legi uere q[uod] p[ro]p[ter]ea diligere deo[rum] sup mortaliter iustificetur. Et p[ro]p[ter]ea
time q[uod] ac ueru[m] neq[ue] p[ro]p[ter]ea diligere deo[rum] sup mortaliter sup ora; et m[odum]
p[ro]p[ter]ea resurrec[tione] non attendit p[ro]p[ter]ea auxiliu[m] ad alio[rum] quod ita deo[rum] sup mortaliter diligere sup ora
necessarium est potesta auxiliu[m] particulare de cuncta temporis ad hoc est in
p[ro]positu[m] quod h[abitu]l h[abitu]l habuit p[ro]p[ter]ea et neq[ue] deo[rum] offendat. Quod q[uod] ora
secunda mortaliter p[ro]p[ter]ea statuit. Quare q[uod] potesta uita h[abitu]l
sit ora secunda. Ad id habitu[m] sit uires tanta sed, impotens est.
ad hoc ut p[ro]p[ter]ea legitime, Et uere quod attendit ad uolu[m] p[ro]p[ter]ea de p[ro]positu[m]
quod h[abitu]l habet) dicitur se et sua reservu[m] in deo[rum] diligenter uenit
sup ora eccl[esi]a iustificari. quod quid m[odum] so loco deo[rum] senserit, quod p[ro]p[ter]ea
est non multum est curvantur), neq[ue] ad rem de qua deputamus attinet.
qui ueruntur uel at id dicunt ad cunctione p[ro]positu[m] debere eccl[esi]a efficax. Primo n[on]
potest id intelligi, ita ut uere p[ro]p[ter]ea significant. quod h[abitu]l p[ro]p[ter]ea. tunc n[on]
omnis qui potesta incedere in peccati mortale in qua p[ro]p[ter]ea atritus vel es
uolu[m], cu[m] non sperare impliet p[ro]positu[m]; quod m[odum] a deo[rum] error effet manifestus
in fide. Tertiale neq[ue] potest intelligi ita, quod p[ro]positu[m] talis ee debeat, quod si
h[abitu]l que cum gravis occasione ac tentacione occurrerent. uere in presentia
sunt p[ro]p[ter]ea in p[ro]positu[m], illis q[uod] non succedit. Et maxime n[on] docet come

Sup est expendamus, nū in vñl. vid. aliquid sit quod nos huc cōmuniq̄ loc
tus sint ad ueretur. Atq̄ imprimitur can. 3. uundo. can. i. seb. b. aperte pno
bris pugnant, dū in mult ec pōse sp̄e uabona que uel p̄ s̄ola r̄m nō uel et ad m̄itare
sionē doctrina legis frānt, q̄d illa sine Iesu Chr̄isti grā minime sufficit et fatis
ad iustificationē. Et nos pōse qui dem credere, sp̄e uare, et p̄ p̄tētu diligere ac uel
mitre quod substantiam adhuc sine speciali auxiliū Dei, nō m̄t̄ sicut
iustificationis grām cōsequamur. Tu aut experientia est ut eos qui in uita tñ p̄ po
sitione de fide p̄ trahunt errant, reliquias absentivis tanquam rebus a deo reniecatib⁹;
et certi⁹ sit tu⁹ qui in uita p̄ficiēne de fide p̄ mia cetera errat dono fideli sup
nali⁹ obueret; fit et ceteris absentib⁹ solis uiueb⁹ nō, Et cu⁹ additio remittit tñ.
Iustificationis supra reliquias omnes que sunt de fide modic⁹ quid et p̄ p̄petuū diffi
cultatis addat, fit et in libero arbitrio facultas sit ad absentientes omnibus que
sunt de fide quod substantia adhuc, nō m̄t̄ ita st̄ ex parte aſterius in tellacib⁹
id sit fatis et iustificationis grām cōsequatur, qm̄ ad id a ſensus ſup nali⁹
est neceſſarius qui p̄ auxiliū ſup nali⁹ fuit ut et alii aſteſſent. Eadem et

done, cu[m] p[ro]p[ter]a p[re]ceptu[m] sit, sepe aliquos accidere ad c[on]fessionem cu[m] p[ro]posito
abstine[n]di in postu[m]. Na[r]a reliquias p[re]ceptis p[er]petratorum, sine illis si conformi-
tatio, sine o[mn]ibus et p[ro]positi h[ab]ent deo, aut aliis simili; atq[ue] i[m]p[er]f[ect]o
exponunt p[ro]positi abstin[en]tiu[m] a reliquo satis q[uod] c[on]sumt[ur] ut p[ro]positi
illud quod inde integrum, non ad iunctu[m] habet peccati mortale wh[ic]h est p[ro]positi
sibi omni abstinendi ab illo peccato particulari. Nec ex p[ro]positis vivibus n[on] possit;
sit ut vivibus et n[on] possit que ad substantiam actionis habere p[ro]positu[m] ab-
stinendi, ab omnibus in r[ati]onib[us] p[er]petratis in genere. P[ro]positi in sequentia.
Tu q[uod] abstinere ab uno tantu[m] peccato supra abstinentiam a reliquo, n[on]
tantu[m] addit difficultatis. Et qui vivibus non potest abstinere a reliquo
p[ro]positi et p[ro]positi habere p[ro]positi abstinendi a reliquo, n[on] possit p[ro]positi
dem vivibus simul et habere in genere p[ro]positi abstinentie ab hoc: tu
vel maxime, q[uod] si peccati illud est p[ro]posito p[ro]posito injuriam habi-
llata, illa q[uod] n[on] p[ro]cepisti, nulla est difficultas illo p[ro]posito
p[ro]posito quo statuit abstineri a reliquo et statuere et in genere.
In a[ctu] falso abstinere ab hoc, quod memoria hinc nullo modo
occurret. P[ro]posita aut[em] uis fieri uidetur in definitione. c. 4. scilicet 14. que
ita habet. illa e[st] c[on]stitutione imp[er]fecta, que attributo dicitur, q[uod] vel ex p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a
peccati c[on]sideratione, vel ex gehenne & peccato metu c[on]munit[er] c[on]cipitur, si
volumate peccati excludat, ou[re] spe uenire, de clavato, n[on] foliis n[on] faciat horri
ne hyposcrita, de magis peccatore, uenit et domini dei eccl[esi]a, de sp[iritu] san-
ti impulsione, n[on] ad hunc quide[m] in habitantibus, sed tantu[m] monachis, qui p[ar]mitens
ad intus via scibi ad hystoria pavat. Et qua uis sine sacramento benienti.
p[ro]p[ter] ad insti[ci]ficacione p[ro]ducere peccato[n]e negat, in du[m] ad dei grām in facie
metu p[ar]mitens imp[er]f[ect]a discessit. Horum timore stolidus escusus. Ni m[er]ita,
sed bona p[ar]dictio[n]e, plena terroribus p[ar]mitentia egavit, Et misericor-
dia a domino impulsa uenit. quod ob rem falso quida caluminantur catholi-
cos scriptores, quasi nō videtur. Sacramenta p[ar]mitentie, absq[ue] bonorum
fusci p[ar]mentis, grām c[on]ferre: quod m[er]ita quia eccl[esi]a dei locuit, meus sensit.
Si et falso docent, c[on]stitutione eccl[esi]a exhortata est coacta, n[on] libera et uolunta-
ria. Hec c[on]ciliū. Hinc tale p[ro]posito c[on]fici argumētū. Scilicet definit attribu-
to que ex c[on]sideratione huius p[ro]p[ter]a p[ro]p[ter]a peccato[n]e vel ex gehenne & peccato[n]e
metu c[on]munit[er] c[on]cipitur, si uoluntate peccati excludat, eccl[esi]a domini dei
et sp[iritu] sancti interclusi. q[uod] confit, uoluntate p[ro]positi amplius n[on] peccati di, nulla
done posse esse et quo ad substantiam adhuc, nisi compulsa est amplius particula-
ri sp[iritu] sancti. Et den modo possent colligere, libera uoluntate, et supposita
fide, n[on] hostile ex suis n[atur]ibus sperare uenia a deo quod substantia adhuc; q[uod] quide[m]
Salu[m] scilicet dicit, attributio illa scilicet attributione quod dixit eccl[esi]a domini dei
sancti impulsu[m] et hanc c[on]stitutione adiungit, et quod uoluntate p[ro]p[ter]a excludit
debet, Et quod esset cui spe uenire. M[er]ito aut[em] ibi sit sermo de fide
li, que c[on]ciliū supponit habere habitu[m] fidei et speci, et ad alii q[uod] spei uenit
occurrit habitu[m] speci, quo justificandu[m] monet sp[iritu] sanctu[m] ad sperandum uenia
propter peccato[n]e, donec illius actus p[ro]p[ter]a quod donec p[ro]positi amplius n[on] pecca-
ti confessio[n]e esset. Scilicet nolle desinere arbitriu[m] c[on]tra domini dei
impulso sp[iritu] sancti. q[uod] aut[em] dicit q[uod] quod n[on] esse sentit. habitu[m] speci
sem uocu[m] arbitriu[m] de sperare. Et uenit a deo elicitu[m] arbitriu[m] super n[atur]alem p[ro]pter
et uenit habitu[m], qui m[er]ita dicat in libero arbitrio n[on] est. I[n] uives ad aliquid in actu
sp[iritu] sancti rem - atq[ue] speci uite elenxit, qui tunc n[atur]aliter sit. atq[ue] deo, sp[iritu] qui quod ad substantiam
p[ro]p[ter]a, transposito est in actu. Domini ista theologia in multis q[uod] est uides miles sufficiens

ad eliciendū adū spē quādā substantiā actus. Idem q̄ modo qua
uis admitteret, p̄f̄m q̄tib⁹ Deus exigit ad iustificādū cū attritione in
sacra misericordia in sententiā, debet esse p̄p̄ nōlē, cū negātiō p̄pet̄ in līcēo
arbitrii cū facultatē ad eliciendū illū ~~hinc mē~~ quādā substantiā adū
actū hinc nōlē illi simile⁹ sed insufficiēt ad iustificatiōnē nō cū communis
dōctrīna fuit affirmat. Et admittimus de actu fidei ē sp̄bi. ut v̄
ad ~~prudētū sufficiētū~~ ~~accēsū~~. Cū nulla unqua fuit cōtrouersia inter catholicos
v̄th. barat̄ quādā substantiā actus possit ex suis mālībus habere p̄p̄ fidei cū
quādā loquimur, tām. Neḡ item inter catholicos & hereticos, communis q̄d senten-
tia dōct̄rīna sit illū peccatore p̄p̄ illū habere, neq̄ s̄t vidēat cū quādā adū
fēt̄, neḡ scriptura aut dicit̄ sit ante tridentinū vnde
id colligatur, quis sibi p̄f̄ seadebit eccl̄sia? quādā s̄t cōsuetudīne mēla-
ria ē cōtrouersia, queq̄ mālū temere ē sine motu, p̄dā mētis, accid̄
cūsiōne p̄duīta definit̄ in eccl̄sij, s̄t p̄tē cuiq̄ spiritalis sanctus ad declara-
tā dā q̄ue sunt fidei auctoritātē in eccl̄sij, nō rēbo s̄t p̄p̄ san̄ p̄mēt̄. q̄ue antea
neḡ mālū neḡ in suis principijs eff̄ct̄ p̄culata, q̄d in qua s̄t p̄p̄ san̄ p̄mēt̄. q̄d
fidei p̄f̄ seadebit interēt̄. Peccatore mālū capite dicit̄ tridentini fidei
mīrū p̄f̄ attritionē, que ad iustificandū cū faciēt̄ est satis,
et dōctrīna dei ē impul̄ sp̄bi sancti, quod vel illū p̄p̄ fidei nō pena
di, et nō p̄f̄t̄ quod p̄f̄ substantiā actū s̄ic sp̄ciali angustiā dei, in dīff̄.
q̄d adēmēt̄ et cōmūne eccl̄sias h̄icē fuit̄. Profetto alius et eff̄t̄ coram
q̄n alius arguēt̄ nō eff̄t̄. ad h̄icē eccl̄sia illis mālū nō intēnd̄. Et
p̄a iudiciū illū in fōrme fōrmū scholasticā fuit̄, vel hoc vnu
deberet ē satis, ridiculū q̄d est ex illo loco inferno cōmūne scholasticā
fūt̄iam evōrē fāb̄ere pelagianū, evōriq̄ cū p̄f̄ma⁹ p̄st̄ definitiōne illā.
Ex p̄f̄cām q̄d p̄scribens dōm̄ loco eccl̄sia (qualis na cū debet attritiō) et qui
cū ea ad faciēt̄ p̄f̄ substantiā actū. Et Justificet̄, nem̄p̄ quod cū tñt̄e debet
ustilitatē amplius nō h̄ecā dīcā cū s̄t̄ reīna, quod dīcā in loco definitiōne intēnd̄
quod idē p̄p̄lō antea - de cōfessione & p̄f̄licāneat̄, quod dīcā in loco adū fūs
subhevansq̄ evōrē definitiōne in kīnd̄it̄. Et rēba ipsa eccl̄sia in tñt̄e et
mūj̄t̄. S̄t̄ c̄t̄, tantū ab ec̄ cū attritiō, que ad grām fūscifēndā cū faciēt̄
mēt̄ p̄f̄mēt̄ cōfessionē dīc̄t̄ posuit̄, p̄p̄c̄r̄ s̄t̄ fuit̄ in qui ita ad faciēt̄ mēt̄
accid̄it̄ de magis peccatorē. Et lutherani dicebant, Et domi⁹ sei-
sit ē sp̄bi sancti im p̄b̄f̄uz, m̄ ad huc in grām grām fūciēt̄ habi-
tantis, sed monachis dīc̄. Quod c̄firmat̄, q̄d dōmē ~~de~~ him⁹, res aut hōc,
w̄c̄p̄lō ministrē ad fūscificationē fōrme plena⁹ terrorib̄es p̄nitētia⁹ egerunt̄
et miseri cū dīc̄ a dōmī m̄f̄z̄t̄a uerūt̄. Vnde in festo dicit̄, fāt̄o luther-
ianos calūmari scriptores catholicos, quasi tradid̄erint̄, faciēt̄ mēt̄
p̄nitētia⁹, ab q̄d bono motu fūciēt̄ grām cū ferre: qua⁹ dīc̄ domi⁹
bonus motus peccatoris est, ac sp̄bi sancti donu⁹. Et nequa⁹ m̄ subiungam
in quārēdū fūt̄am; M̄ adēmēt̄ a sit sp̄mō s̄t̄ p̄p̄t̄ p̄f̄lam definitiōne



quatuor affermat ~~s~~, attritione ~~licita~~² ex peccatis maliis satis et ut peccator justificet ~~non~~ ~~una~~ ac Sacramento; multo quod est ~~concessus~~ ~~accordatus~~ ~~sup~~ ~~natus~~ Sacramentum supplet ~~exemptum~~ ~~supplementum~~ quo Deus dilectio sine dolore nostro ad ea super natale contritionis; et hoc sicut attributum que est sufficiens de profectis ad ~~quam~~, est super natales, ita hacten ~~attributione~~ ~~ab aliis~~ ~~una~~ ac ~~Sacramento~~ ~~finitum~~ ~~proposito~~ de penitentia super natales ac dilectione sui qui attributus ~~accedit~~ suscipit Sacramentum, in hanc ~~factum~~ ~~est~~ sanus in refectione de sacro.
Ponit. part. 5^a. fol. citato. quoniam loquatur ~~de~~ de cunctione de peccatis cum ~~propositis~~ amplius non peccandi ex amore dei nati pfecto. Equumque non sine formidine fortis obprobrio. Salvo autem meliori iudicio, licet post definitio ne ~~ex~~ ~~calij~~ ~~ni~~ ~~sentini~~ semp mihi rifiuti sit natus quod subvenit gam, illigat a reverendis episcopis, ne auferre in ante alia applicatione Dale sic, vel erroris vel alicuius gravis motu ~~ex~~ ~~penitentie~~ ~~Si~~ ~~h~~ ~~e~~ ~~c~~ ~~m~~ ~~W~~ ~~annatis~~ ~~qm~~ ~~in~~ ~~loquatur~~ ~~de~~ ~~peccatore~~ ~~iam~~ ~~fidelis~~ ~~qui~~ ~~fidem~~ ~~infusa~~ ~~h~~ ~~habet~~, ~~supponant~~ ~~q~~ ~~ad~~ ~~tale~~ ~~attritione~~ ~~fidei~~ ~~infusa~~ ~~et~~ ~~spem~~ ~~accurre~~ ~~re~~, ~~qua~~ ~~natus~~ ~~dolet~~, ~~q~~ ~~per~~ ~~hanc~~ ~~infernitiones~~ ~~et~~ ~~vita~~ ~~eterna~~ ~~et~~ ~~sequen~~ ~~da~~, ~~qua~~ ~~dus~~ ~~fidei~~ ~~infusa~~ ~~erexit~~, ~~explicetur~~ ~~attritione~~ ~~illa~~ ~~non~~ ~~fieri~~ ~~aut~~ ~~bonu~~ ~~re~~, ~~sicut~~ ~~illa~~ ~~ex parte~~ ~~et~~ ~~domi~~ ~~supernale~~ ~~spiritus~~ ~~santi~~ ~~q~~ ~~fidei~~ ~~et~~ ~~specie~~ ~~super~~ ~~natales~~, ~~dicunt~~ ~~elici~~ ~~pro~~ ~~esse~~ ~~et~~ ~~solis~~ ~~natales~~, ~~superceteras~~ ~~non~~ ~~applicatione~~ ~~una~~ ~~ac~~ ~~Sacramento~~ ~~intervenient~~ ~~in~~ ~~navicula~~ ~~supernatales~~ ~~terribilis~~ ~~terrорibus~~ ~~et~~ ~~ries~~ ~~im~~ ~~missis~~; ~~quare~~ ~~ne~~ ~~negant~~. ~~Sunt~~ ~~explicabilis~~ ~~capitibus~~ ~~domini~~ ~~et~~ ~~fuit~~, ~~mi~~ ~~le~~ ~~et~~ ~~impulsi~~ ~~spiritus~~ ~~santi~~, ~~atque~~ ~~explicata~~ ~~capitulo~~ ~~Specie~~ ~~et~~ ~~attritione~~ ~~et~~ ~~peculiares~~ ~~amplius~~ ~~ad~~ ~~deos~~ ~~attritione~~ ~~qua~~ ~~in~~ ~~super~~ ~~natales~~ ~~ex~~ ~~ciatis~~ ~~et~~ ~~ad~~ ~~inveni~~ ~~et~~ ~~deos~~ ~~concupiscentia~~; ~~qua~~ ~~omnia~~ ~~satis~~ ~~et~~ ~~videtur~~ ~~intenta~~ ~~et~~ ~~rebus~~ ~~et~~ ~~alio~~. ~~Addit~~, ~~quoniam~~ ~~bona~~ ~~moralia~~, ~~qualis~~ ~~est~~ ~~attributum~~, ~~et~~ ~~ares~~ ~~intendantur~~ ~~et~~ ~~ad~~ ~~inveni~~, ~~dona~~ ~~rei~~ ~~atque~~ ~~spiritus~~ ~~sane~~ ~~ti~~ ~~appellari~~ ~~possunt~~ ~~Si~~ ~~quod~~ ~~post~~ ~~definitio~~ ~~ex~~ ~~calij~~ ~~semp~~ ~~mihi~~ ~~rifiuti~~ ~~pus~~ ~~atque~~ ~~ampliostendit~~, ~~est~~ ~~q~~ ~~de~~ ~~debet~~ ~~ordinavia~~ ~~semper~~ ~~explicare~~ ~~ad~~ ~~insti~~ ~~catione~~ ~~adulti~~, ~~et~~ ~~in~~ ~~Sacramento~~, ~~dispositione~~ ~~supernalem~~ ~~amplius~~ ~~ipius~~ ~~supernatales~~, ~~et~~ ~~fuit~~ ~~mihi~~ ~~fidei~~, ~~et~~ ~~specie~~ ~~qua~~ ~~debeat~~ ~~de~~ ~~peccatis~~, ~~et~~ ~~statuat~~. ~~Et~~ ~~amplius~~ ~~non~~ ~~offendere~~. ~~Potest~~ ~~multo~~ ~~fidei~~ ~~et~~ ~~specie~~ ~~semper~~ ~~explicare~~ ~~disposi~~ ~~tione~~ ~~ne~~ ~~fuit~~ ~~natale~~ ~~amplius~~ ~~ipius~~ ~~supernatales~~ ~~et~~ ~~eleemosy~~ ~~qua~~ ~~debeat~~ ~~de~~ ~~peccatis~~ ~~statuat~~ ~~q~~ ~~in~~ ~~amplius~~ ~~non~~ ~~offendere~~ ~~mortaliter~~, ~~qua~~ ~~disposi~~ ~~fidei~~ ~~specie~~ ~~panciliis~~ ~~ipius~~ ~~eleemosy~~ ~~si~~ ~~expone~~ ~~dei~~ ~~applicatione~~, ~~debeat~~ ~~q~~ ~~peccatis~~ ~~de~~ ~~peccatis~~ ~~q~~ ~~debeat~~ ~~de~~ ~~peccatis~~, ~~erit~~ ~~attributum~~, ~~satis~~ ~~q~~ ~~erit~~ ~~ad~~ ~~inveni~~ ~~cahine~~ ~~ime~~ ~~Sacramento~~, ~~si~~ ~~non~~ ~~accidat~~ ~~explicatio~~ ~~qua~~ ~~invenit~~ ~~peccatis~~, ~~qua~~ ~~q~~ ~~immixtum~~ ~~mihi~~ ~~debeat~~ ~~et~~ ~~inventatur~~, ~~erit~~ ~~attributum~~ ~~supernatales~~ ~~debeat~~ ~~et~~ ~~de~~ ~~peccatis~~ ~~raeg~~ ~~parte~~ ~~qua~~ ~~debeat~~ ~~offendere~~, ~~q~~ ~~de~~ ~~minimi~~ ~~rebus~~ ~~ac~~ ~~differe~~ ~~or~~: ~~videtur~~ ~~magis~~, ~~plurimi~~ ~~lasciti~~ ~~debeat~~, ~~justificati~~, ~~quod~~ ~~et~~ ~~hunc~~ ~~non~~ ~~poterit~~ ~~de sola~~ ~~attritione~~, ~~et~~ ~~quod~~ ~~non~~ ~~est~~ ~~Sacramentum~~.

Huius nostra sententia videtur esse causas in rebus defensi: part. 3. fol. 37.
qui auct. attritione expiacione servili (quies deum deo) dicit necessarium esse
auxilium super male. Secundum ergo loquens de attritione quae cum faceta
metu facta est ad iniustificationem, merito dixit esse dominum dei ~~sup~~
~~super~~ ~~male~~ et impulsa spiritus sancti; Non in male negavit, non enim
noster arbitrius, magis sine suppedita fide de spe, prope similem actu
est; quod substantiam elicere ex suis malibus, qui in sufficiens sit,
et cum favorem, ad iustificationem. quoniam faciens quod in se est deus
non de negat gratiam, Christus quod nobis promisit auxilia, non plus quibus
conatus nobis efficere ex nostris malibus quod in nobis est, ad iuste-
mum de presumamur ab aliis ~~sup~~ positione super male quo expostis
non possumus, sed et quibus deo omnino expectemus; unde apoc. 3.
domini dicitur non plus esse pro aliis karissimis auctoribus ut illi per nos
hunc librum arbitriu aperiamus vobis, sed et pulchro; inde est quod quibus
quis ex suis malibus ~~et~~ conatus fuerit, illi ~~super~~ sicut vocatur possit
et expiacione servili; efficere vero quod potest et debet. in ca-
re de peccatis prolixicis ~~et~~ propositi ~~in~~ in peccati in posterum,
divina gratia preuenientis, dicitur, responde auctio attritionis pura rationem ac
insufficientem ~~et~~ cum favore ad iustificationem, seu adhuc super
rationem, quo vel hinc iustificatur si simul suscipiat sacramentum,
vel postea quando illius suscepit, modo inter meos tempore non
incident in peccatum mortale. ~~Effice autem marofructu~~
~~resuimus ostente facultates~~ ~~et denuda~~. ~~Et~~ ~~de~~ ~~lo~~ ~~q~~ ~~sint~~ ~~ad~~
ca destra mia, nime parece acertado, maxime breves tempus, et
temperante tantas las fueras del libre aluvio, en la denada se
prejudica alla grava, maxime qd parece negarelle - loq la raya, qd
loq la raya y experientia ensenam. ~~Y~~ ~~q~~ ~~p~~ ~~au~~ ~~me~~ ~~marofructu~~
de tu uenir a tanta facilidad ~~et~~ denuda la comuna spuma de los
dospres qd tem acerba ce forra como es decir. Sapit errore pena
quam il est erroris magna.



Page de manuscrit.

